

faktisk dør der tusind danskere om måneden af tobaksrøg.

Oplysninger om faren virker naturligvis. Derfor skal vi blive ved med oplysning og oplysning. Hvis vi så ser på nogle tal, så er der mange tusinde rygere, bl.a. halvdelen af storrygerne, der ønsker at holde op med at ryge, men det lykkes kun for et mindretal. Altså hvad vi godt ved er, at det er meget svært at holde op, når man er blevet i hvert fald storryger. Derfor er det soleklart, at det middel, der er allerallerbedst at forebygge tobaksrygning med, er, at ikke nogen begynder på at ryge.

Vi ved også, at tre fjerdedele af rygerne jo starter med at ryge i skolen. Derfor må det være oplagt at begynde her.

Med lovforslaget sender vi også et klart signal til både børn, forældre og andre om, at tobak er farlig. Vi er også med forslaget faktisk med til at støtte forældre, lærere og andre pædagoger, som ikke ønsker, at børn skal lære at ryge i skolen, i klubber eller i institutioner. Pædagoger er ligesom forældre forbilleder for børn og unge, og toneangivende rygende elever kan også øve gruppepres i skolen på andre.

Det skal nævnes, at 73 pct. af forældrene jo går ind for det her.

I folkesundhedsprogrammet er et af målene netop at begrænse antallet af nye rygere.

Jeg vil altså understrege endnu en gang, at hverken lærere eller andre pædagoger forbydes at ryge, men det må ikke ske sammen med børn og unge eller i de lokaler, hvor disse kommer.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der også er lidt kritik af forslaget fra min egen gruppe. Og efter forslaget her kan man undlade forbudet i institutioner for særlig belastede unge. Men jeg har hørt efter kritikken, og jeg er faktisk enig med vore egne kritikere i, at man også bør lempe på forslagets bestemmelser med hensyn til ungdomsklubber og -skoler. Man skal jo huske, at de er jo frivillige for de unge mennesker, og normalt er eleverne eller medlemmerne her jo fra 15 til 18 år og enkelte gange mere end 18 år.

Især ungdomsklubber udfører jo også et stort socialt opsøgende arbejde, hvis målsætning og virke kan påvirkes negativt af et totalt forbud både indendørs og udendørs.

I Socialdemokratiet er vi også kede af, at privatskoler efter forslaget får en særstilling.

Men alt det her, der nu er nævnt, håber jeg vi kan snakke om i de videre forhandlinger. Vi er i hvert fald åbne over for at høre også andre partiers mening om det, bare vi kan blive enige om

målsætningen. Det vigtigste for os med det forslag er, at vi kan sikre børn i daginstitutioner røgfrit miljø, og at vi kan undgå, at så mange starter med at ryge i skolen.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nu nævnte hr. Holger Graversen, at man i Socialdemokratiet var villig til at gå ind og lempe på forbudet i ungdomsklubber og lign.

Så skal jeg lige høre her: Vil Socialdemokratiet så ikke her lave særskilte rygerum for rygere? Det vil jeg godt lige have på det rene, inden vi går videre i debatten.

(Kort bemærkning).

Jens Ove Kjeldsen (KRF):

Jeg synes da også, der er nogle spørgsmål til hr. Holger Graversen her.

Det er et udmærket lovforslag, men der er nogle lidt løse formuleringer, og jeg vil stille spørgsmålene: Hvordan vil hr. Holger Graversen sikre, at loven overholdes? Hvilke klagemuligheder har eleverne? Og hvilke sanktioner er der, hvis loven ikke efterleves, f.eks. bøder eller andet, over for de ansvarlige?

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Til fru Birthe Skaarup, om vi vil være med til at lave særskilte rygerum: Jeg går ud fra, at der menes for voksne, pædagoger og lærere. Det må naturligvis være skolebestyrelsens, skolens, kommunens opgave i fællesskab at finde ud af de praktiske ting. Det behøver vi ikke at påtage os herfra.

Men som sagt, pædagoger og lærere kan vi ikke forbyde at ryge – det skal vi heller ikke – så længe det ikke sker sammen med børn.

Til Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Kjeldsen, der spurgte, hvordan vi vil sikre os, at loven bliver overholdt: Vi ved godt, akkurat som da vi lavede et forbud mod salg af alkohol til unge under 15 år, at vi jo ikke kan sikre, at det overholdes, men ikke desto mindre synes vi ikke, at vi bare kan undlade at gøre noget på sådan et vigtigt område. Det er i hvert fald et godt signal, og jeg tror, det er med til at støtte måske specielt de forældre, der har lidt svært ved at sætte nogle grænser for deres børn, men jeg tror også, det er med til at støtte dem ude i skolerne og andre steder, så man kan gennemføre de ting her konsekvent.